

Изгледа да ураган “Ајрин” не представља велики разлог за забринутост америчке администрације. Кина је преузела улогу веће и много опасније “елементарне непогоде” по САД од било ког урагана категорије пет. Наиме према најновијем извештају америчког Пентагона који је прослеђен Конгресу [\[1\]](#) у донекле паничном испољавању антагонизма према Кини наводе се подаци о јачању њене војне моћи која би са садашњом стопом усавршавања и напретка могла да “озбиљно угрози безбедност азијско-пацифичког региона”, наравно, а тиме и амерички утицај на истоку Пацифика.

Страх од јачања кинеске војне моћи попут плиме захватио је поједине чланове Обамина администрације који су брже боље покренули ту тему у страху од новог супарника по америчку војну супремацију у свету. Наравно, не чуди да је кампања потекла из редова републиканаца који Кину схватају као озбиљну претњу америчком утицају и то не само у региону источне Азије већ и читавог света. Поменути представници су у јавности почели да износе своје процене и страховања од кинеског војно-економског супер брзог успона.

Хауард Мекеон, који је на функцији председавајућег члана Комитета за војна питања Представничког дома америчког Конгреса, огласио се са својом проценом да “Пекинг очигледно сматра да и на војном плану може да направи капитал од текуће глобалне финансијске кризе”. Он је наравно закључио да америчко војно присуство у региону источне Азије никако не би требало да буде смањено услед најављеног смањења војног буџета који је најављен за предстојећу деценију.

Војни стратеги САД су се изгледа нашли у шоку услед стопе којом јачају кинеске оружане снаге. Кина као тренутно друга економска сила света користи своју финансијску моћ и стабилност да улаже у све убрзанији развој својих оружаних снага које ће сасвим несумњиво постати једна од глобалних сила на коју се мора рачунати. С те стране страх Американца је сасвим оправдан јер се највећа светска сила, која је узгред погођена једном од највећих економских криза, природно осетила угроженом од губитка доминације у свету. Представници америчке политичке администрације, као и медијске куће, припремају америчку јавност у психолошком смислу како би она била спремна за чињеницу да “азијски див” представља све већу претњу америчким глобалним интересима.

Политичари очекују од грађана САД да озбиљно схвате да Кина представља потенцијалну велесилу и да се морају припремити за чињеницу да војна моћ САД није више једини чинилац у свету који представља одлучујући фактор у глобалним питањима. У овоме се огледа амбивалентност америчке спољне политике. С једне стране, процене о јачању кинеске војне моћи су сасвим на месту и свакако су оправдане, али да поновимо Америци је и у психолошком погледу потребан непријатељ који ће скренути пажњу јавности са текућих проблема. Само што то више није “руски медвед“ већ „азијски див“ који постаје све снажнији и моћнији у контексту финансија и оружаних снага. Наиме, Американци највише страхују од програма развоја кинеских носача авиона који ће кинеској флоти омогућити мобилност у стратешком погледу, на коју је до сада морнарица Сједињених Држава својом бројном флотилом носача авиона држала одређени монопол. У том светлу 10. августа поринут је и први кинески носач авиона [2] који ће бити опремљен палубним ловцима СУ-33, односно њиховом кинеском верзијом J-15 и који ће више него успешно моћи да се носе са најсавременијим америчким летелицама.

Американци се такође плаше и активног кинеског програма сајбер ратовања јер кинески компјутерски стручњаци нимало не заостају када је у питању овладавање компјутерском технологијом који има најширу могућу примену од почетног дизајна па све до завршних фаза производње савременог оружја.

Наравно, претњу америчкој доминацији на мору и у ваздуху представља и развој и усавшавање балистичких и антисателитских пројектила, као и изградња авиона пете генерације J-20 који ће у свему па и у “стелт” карактеристикама представљати пандан америчком авиону Ф-22 “Раптор”, који је иначе тренутно приземљен услед одређених кварова у интеграцији система и авионике. По проценама америчких стручњака кинески најсавременији авион смањене видљивости ући ће у пуну оперативну употребу до 2018. године. [3]

Све ово представља доказ да Америка испољава патолошки страх од недостатка спољних непријатеља сада када бивши Совјетски Савез више не представља озбиљну претњу ту је Кина која ће заузети његово место. Представницима америчке администрације је, дакле, преко потребан спољни непријатељ који ће вребати и непрестано угрожавати америчку глобалну хегемонију која је почела полако да се руши у контексту опадања њене економске моћи. Сада у овим тренуцима кризе САД је потребан један јак спољни фактор који ће усмерити “вољу” америчке нације и скренути

Америка све више страхује од јачана кинеских оружаних снага

Пише: Владимир Јевтић
уторак, 30 август 2011 17:59

пажњу од сопствених економских проблема који попут урагана “Ајрин” прете да озбиљно угрозе америчку економију а самим тим и њену војну предност над осталим државама света. Међутим, чињеница је да је амерички страх донекле оправдан не због тога што ће Кина извршити инвазију на обале Сједињених Америчких Држава или својим нуклеарним пројектилама угрозити животе америчких грађана, већ зато што је Кина постала озбиљна војна сила на коју се мора рачунати као незаменљиви фактор у међународним односима. Наравно, убрзано јачање кинеске војне моћи јача и њен положај на међународној политичкој сцени, што САД никако не желе. Зато се “радикалнији” чиниоци у Обаминој администрацији труде да председнику скрену пажњу на нову претњу по америчку хегемонију, све јаче кинеске оружане снаге које Кини постепено обезбеђују позицију једног од светских лидера са потенцијалом да Пекинг постане водећа светска сила у првој половини 21 века.

[1] http://www.mycity-military.com/uploads2/112604_1699250577_2011_China_Military_and_Security.pdf

[2] <http://english.aljazeera.net/news/asia-pacific/2011/08/201181051542923303.html>

[3] <http://www.nspm.rs/hronika/slobodan-pavlovic-sad-i-kina-ko-ugrozava-ciju-bezbednost.htm>
!